

Нѣкои хора минаватъ за търпеливи. Тѣ седатъ и мълчатъ. Устата имъ е затворена, но езикътъ вътре мърда. Изкуство е да знае човѣкъ, кога и какъ да мърда езика си. Отъ неразумното мърдане на езика човѣкъ може да си създаде най-голѣмото нещастие. Дали устата на човѣка е отворена, или затворена, не е важно. Важно е, дали езикътъ се мърда. Нѣкой седи съ затворена уста, никакъвъ гласъ не се чува, но езикътъ вътре мърда. Това е равносилно на говорене. Другъ пъкъ отваря устата си, говори, а езикътъ се движи напредъ и назадъ. Важно е, какво пише перото — езикътъ на човѣка. Ако пише думитѣ „любовъ, миръ и радостъ“, резултатътъ е единъ; ако пише думитѣ „умраза, завистъ, отмъщение“, резултатътъ е другъ.

Когато се говори за сждба на свѣта, това подразбира прегледъ на книгата, която човѣкъ е написалъ. Когато човѣкъ замине за другия свѣтъ, Господъ нѣма да го сжди, но ще заповѣда на нѣкой ангелъ да отвори книгата на неговия животъ и да започне предъ него да чете всичко, което е писалъ съ езика си. Ангелътъ ще чете книгата на вашия животъ, а вие ще се измъчвате отъ това, което слушате. Като чувствителни хора, вие не можете да издържите този изпитъ: ще пожелаете по-скоро да слѣзете на земята, да изправите погрѣшкитѣ си. Само така ще разберете, че такава съчинение не може да се пише. Не се влиза лесно въ невидимия